

*Radnai István*

## Tavasza készülődés

érezem meghalni a temetőben fogok  
a test e kízó börtön elenged  
anyám szelíd hantjába vackot kaparok  
magába fogad a lélektenger

sűrű a levegő érzed a fák alatt  
párálló ösvények éber mécsek  
a halottak remegő menete halad  
lángol a holnap reménye éled

nem mohos kövek elvirított tegnapok  
hervadt koszorún nevet a tavasz  
láthatárra terelik a fáradt napot  
az élők csak így nyernek nyugalmat

a temetőben ma még látogató lélek  
majd leveti fájdalmát rozzant testének

## A jövő magzatvize

a kis has gömbölyödik s akaratos test  
rúgkapál benne szívja mégis kivirul  
a jövő még üres vásznára a sors fest  
csak színes álmokat vagy zivatar borul

piruló barkás ágak keresi a friss napot  
ma még szelíd sugaraiban méhecske csíp  
az élet s a vágy örökletes tartalmat kapott  
megfoghatatlan kék az ég hú kék szeme víg

az asszonyi test kívánatos titka  
csak néhány könny a szomjas föld felitta

kis kerek has épül jövőtudatú test  
cseppnyi tenger harmatos örök bölcső  
tortavilágból álma csak egy kis szelet  
a mindenséget étellel betöltő